

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 17/15

V Luxembourggu, 12. februarja 2015

Sodba v zadevi C-396/13
Sähköalojen ammattiliitto ry / Elektrobudowa Spółka Akcyjna

Sodišče pojasni pojem „minimalna urna postavka“ za napotene delavce

Direktiva o napotitvi delavcev¹ določa, da na področju minimalne urne postavke pogoje za delo in zaposlitev, ki so zagotovljeni napotenim delavcem, določa ureditev države članice gostiteljice in/ali v gradbeništvu splošno veljavne kolektivne pogodbe v državi članici gostiteljici.

Finski zakon o napotitvi delavcev določa, da je minimalna plača prejemek, določen v splošno veljavni kolektivni pogodbi.

Elektrobudowa Spółka Akcyjna (v nadaljevanju: družba ESA), poljska družba, je, da bi opravljala dela elektrifikacije na gradbišču jedrske elektrarne Olkiluoto v občini Eurajoki na Finskem, na Poljskem in na podlagi poljskega prava sklenila pogodbe o zaposlitvi s 186 delavci preden so bili zadnjenavedeni napoteni v njeno finsko podružnico.

Zadevni delavci so trdili, da jim družba ESA ni plačevala minimalne plače, ki jim je pripadala na podlagi splošno veljavnih finskih kolektivnih pogodb za področje elektrogospodarstva in področje gradbeništv, in so svoje terjatve posamično odstopili Sähköalojen ammattiliitto (finski sindikat na področju električne energije), da bi zagotovil njihovo izterjavo.

Sähköalojen ammattiliitto pred Satakunnan käräjäoikeus (prvostopenjsko sodišče v Satakunti) zatrjuje, da kolektivni pogodbi določata izračun minimalne plače delavcev na podlagi meril, ki so za delavce ugodnejša od tistih, ki jih uporablja družba ESA. Ta merila se, med drugim, nanašajo na način uvrstitve delavcev v plačne razrede, opredelitev plače (urna postavka ali plačilo na akord), ali odobritve regresa delavcem, dnevnice, povračilo stroškov prevoza na delo in povračilo stroškov namestitve. Družba ESA med drugim zatrjuje, da Sähköalojen ammattiliitto (finski sindikat na področju električne energije) nima procesnega upravičenja za delovanje v imenu napotениh delavcev, ker poljsko pravo prepoveduje odstop terjatev iz naslova delovnih razmerij.

Satakunnan käräjäoikeus sprašuje Sodišče, ali pravica do učinkovitega pravnega sredstva, določena v Listini o temeljnih pravicah, nasprotuje temu, da bi ureditev države članice, v skladu s katero je odstop terjatev iz naslova delovnih razmerij prepovedan, preprečevala, da sindikat pri sodišču države članice gostiteljice vložijo tožbo za izterjavo terjatev, ki so mu jih odstopili napoteni delavci. Prav tako sprašuje, ali je treba direktivo o napotitvi delavcev razlagati tako, da pojem minimalna urna postavka vključuje sestavne dele plače v postopku v glavni stvari, kot so opredeljeni v splošni kolektivni pogodbi.

Sodišče v sodbi z današnjega dne ugotavlja, da procesno upravičenje Sähköalojen ammattiliitto pred predložitvenim sodiščem ureja finsko postopkovno pravo in da je iz direktive o napotениh delavcih nedvoumno razvidno, da vprašanja v zvezi z minimalno urno postavko, ne glede na to, katera zakonodaja se uporablja za delovno razmerje, ureja ureditev države članice gostiteljice, in sicer v obravnavani zadevi Finske. Sodišče v obravnavani zadevi navaja, da ni nobenega razloga, na podlagi katerega bi bilo mogoče izpodbiti tožbo, ki jo je Sähköalojen ammattiliitto vložil pri

¹ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 2, str. 431).

Satakunnan käräjäoikeus, in zato pravico do učinkovitega pravnega sredstva, ki jo zagotavlja Listina.

Sodišče nato navaja, da ima direktiva dva cilja: na eni strani, zagotoviti lojalno konkurenco med nacionalnimi podjetji in podjetji, ki čezmejno opravljajo storitve, in na drugi strani napotenim delavcem zagotoviti uporabo jedra prisilnih predpisov v zvezi z minimalno zaščito države članice gostiteljice. Vendar Sodišče poudarja, da direktiva ni uskladila materialne vsebine teh predpisov, čeprav so v zvezi s tem v njej navedene nekatere informacije.

Sodišče tako navaja, da direktiva glede določitve minimalnih urnih postavk izrecno napotuje na nacionalno zakonodajo in prakso države članice gostiteljice, če ni posledica te opredelitve oviranje svobode opravljanja storitev med državami članicami. Sodišče je v zvezi s tem odločilo, da spadajo tudi način izračuna navedene urne postavke in merila v zvezi z njim v pristojnost države članice gostiteljice.

Glede na zgoraj navedeno je Sodišče ugotovilo, da direktiva ne nasprotuje izračunu minimalne plače na podlagi urne postavke in/ali akorda, ki temelji na uvrstitvi delavcev v plačne razrede, če sta ta izračun in uvrstitev izvedena v skladu z zavezujočimi in preglednimi pravili, kar preveri nacionalno sodišče.

Sodišče nato navaja, da se dnevnic, katere namen je zagotoviti socialno zaščito zadevnih delavcev s tem, da se nadomestijo nevšečnosti zaradi napotitve, delavcem ne izplačuje iz naslova povračila stroškov, ki so dejansko nastali zaradi napotitve. Iz tega je razvidno, da jo je treba opredeliti kot posebni dodatek, ki sodi k napotitvi, in jo torej v skladu z direktivo šteti za del minimalne plače, pod enakimi pogoji, kot so ti, pod katerimi so te dnevnic vštete v minimalno plačo, izplačano lokalnim delavcem v primeru njihove napotitve v zadevni državi članici.

Poleg tega Sodišče navaja, da kadar podobno povračilo stroškov za vsakodnevni prevoz ni bilo izplačano iz naslova povračila stroškov, ki so delavcu dejansko nastali zaradi napotitve, ga je treba v skladu z direktivo šteti za posebni dodatek, ki sodi k napotitvi, in tako za sestavni del minimalne plače.

Sodišče poleg tega navaja, da povračilo stroškov za stanovanje zadevnih delavcev s strani družbe ESA in izdajo bonov za prehrano iz naslova povračila življenjskih stroškov, ki so delavcem dejansko nastali zaradi njihove napotitve, ne štejeta za sestavni del njihove minimalne plače.

V zvezi z regresom Sodišče navaja, da ima vsak delavec pravico do plačanega letnega dopusta. Zato je treba direktivo razlagati tako, da regres, ki mora biti odobren napotenemu delavcu za minimalno obdobje plačanega letnega dopusta, ustreza minimalni plači, do katere je ta delavec upravičen v referenčnem obdobju.

OBVESTILO: Predlog za sprejetje predhodne odločbe sodiščem držav članic omogoča, da v okviru sporov, ki jih obravnavajo, vprašajo Sodišče o razlagi prava Unije ali mu predlagajo, naj odloči o veljavnosti akta Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106